

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділя і руских свят о год. 6-їй пополудни.

Реданция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиция місцева в Агенції Соколовского в насажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Ситуация Австрії.

Коли не милять познати, то гр. Тунови удасть ся таки завести хитке судно внутрішньої політики Австрії до безпечної пристани. Нова сесия ради державної збере ся вже по виданю языкового закона. Парляментарні сторонництва найдуть себе в цілком відмінній ситуації, яка була за тамтої сесії. Языкових розпоряджень, против котрих злучені Німці бороли ся так завзято, вже не буде, бо їх заступити языковий закон. Сей закон вибрав «золоту середину», на яку згодять ся лекше, чи тяжше всі добромислячі сторонництва. Вправді що-до формальної сторони введеня в жите сего закона піднесе ся протест Чехів і примирених з ними Поляків, що стоять при автономістичній засаді, і квестії языкові схотять відослати до компетенції сеймів краєвих, але остаточно що-до річевих приписів Чехи згодять ся на него, бо він сповняє їх головне жадане рівноуправненя обох краєвих языків в Чехії.

Німецьку «Gemeinbürgschaft» також супротив нового языкового закона будуть старати ся видвинути Шенерериянці і німецьке сторонництво народне. Але ледво чи і сим разом удасть ся їм хотьби звести до купи, не то удержати сей неприродний злипок всіх німецьких сторонництв. Вірноконституційній посілости дуже не на руку се теперішне антидержавне і антикатолицке товариство і она, маючи зносини і звязи з двором, коли лише усуне ся перешкода, що тепер ділить єї від правительства і двора, приступить радо до більшости. Стане ся се тим безпечнійше, що ногий языковий закон одержить санкцію цісаря і є мовби виразом єго волі для полагодження національних спорів. Так само погодить ся з новим законом ліберальна партия, котра з давен-давна вже привикла належати до парляментарної більшости, а те-

перішна радикальна політика в товаристві Шенерериянців наразила на великі втрати їх економічні інтереси і грозить їм утратою мандатів при слідуючих виборах.

Так отже на новій сесії ради державної стрінуть ся на крилі більшости разом зі Славянами і німецькими католиками також і вірноконституційна посілість і ліберали. Не тяжко, щоби і антисемітске сторонництво Люеґера пристало до сеї більшости, що вже сама собою достаточна до переведеня всяких ухвал і постулятив. Антисеміти схотять лише дещо уторгувати при тій нагоді, як зміну виборчої ординації до долішно-австрійского сойму, або до віденської ради міскої — що остаточно буде не так тяжко їм осягнути.

В заграничних відносинах Австрії зірвала ся буря з причини півурядової статі в берненській «Post». Під назвою «Чехи і тридержавний союз» берлинська газета закидає Чехам, що ведуть політику против тридержавного союзу і прирівнує єї з льояльною, вірною і чесною політикою уряду для заграничних справ у Відни, при тім підносить і особисте становиско цісаря Франца Йосифа, що завсїгди був рішучим і переконаним приклонником тридержавного союзу. Берлинський політик в виду сего передвиджує з гори, що Австрия, в котрій Чехи вели би перед, не могла би устояти ся при тридержавнім союзі. Се показало ся вже при декотрих зарядженях міністерства Тун-Кайцль, що були немалою несподіванкою для Німеччини. Бути може — кінчить Post — що супротив тревалого антагонізму Англії з Францією і супротив експанзивної політики Росії в Азії, деякі політики навіть поза славянським табором припускають, що на разі тридержавний союз має меньше значіння, ніж давнійше. Однак нинішня ситуація може змінити ся леда хвилі. Причини, що тепер не дадуть

ся обчислити анї передвидіти, можуть таку зміну легко викликати. Особливо нинішня російска політика може одного гарного дня зробити місце зовсім иньшій. Тоді може і ті круги політичні в Австрії, що тепер уважають Dreibund історичним забутком, зрозуміють, кілько жита дримає в тім творі.

Ся статя викликала рішучі і ясні відповіді урядової і півурядової преси, так німецької як і чеської. Wiener Ztg. в пополудневім виданю заперечила істнованю агітацій против тридержавного союзу, а так само Wiener Abendpost, а з чеської сторони Narodni Listy і Ceska Revue. Однак противники Чехів не пропустили сеї нагоди, щоби визискати против Чехів сю інсинуацію берлинської газети, інспірованої може яким Шенерериянцем в агітаційній цілі.

Річ пос. Вахнянина

при справі підвищення плат народ. учителів виголошена в соймі 23. марця.

Висока Палато!

Я уповажненій в імени послів руского клубу заявити, що будемо голосувати за предложенем краєвого виділу. Хоч неохотно полемізуем, мимо того мушу бодай в кількох словах звернути ся до заміток, піднесених першим бесідником при сій справі. Пос. Торосевич висказав передовсім глибокий жаль за тими добрими часами, коли то учитель коштував край лише 130 зр. (Торосевич: Ja nie wyrażałem żalu, tylko powiedziałem, że wtedy kosztował tyle, a teraz tyle przeciętnie, ale tu wszystko przekraczają). Відтак сказав пос. Торосевич, що тепер учитель коштує пересічно аж 530 зр. Но, сли в тих словах не містить ся бановане за тими старими добрими, золотими а дешевими часами, то хіба я логічно не потраплю думати. Наколи мені хто каже: Колись учитель коштував нас так мало, а нині коштує нас так багато, то в тім чей

10

Беата і Гальшка

історична трагедия в 5 актах
з другої половини XVI. віку
Льва Лопатинського.

(Дальше.)

СЦЕНА III.

Беата, потім Слук.

Беата (проходить ся нетерпеливо). Незвичайне... з Литви... жебрак з Литви?...

Слук (за жебрака перебраний — кланяєсь).

Беата. Ви з Литви, старче?

Слук. З Литви, ясна княгине.

Беата. Несете письмо від моїх приятелів?

Слук. Бідний старець не приходить давати, приходить що дістати.

Беата. Від кого-ж прибуваєте?

Слук. Від себе самого, ясна княгине.

Беата. Що-ж вас приводить до мене?

Слук. Ваша обіцянка, ясна княгине.

Беата (з жахом). Якась зрада! — Кажи, діду, ясно, чоґо ти сюди передер ся до мене?

Слук (клякає). Віддайте мені княжну Гальшку за жінку (знімає бороду).

Беата (радісно). Слук, князь Слук, князь Симеон! І як ви передерли ся через брами мі-

ста, через сторожі Горки? (Слук цілує руку, Беата стискає єго). Ах, я питаю, сей убір сам стає за відповідь. Яка відвага самому перекарати ся через неприятеля! А дружина-ж де?

Слук. Годі було на разі, бо цілий Волинь кипить збройною силою. Вишневецький зібрав 10.000 Запорожців та облягає Острог, щоби підстити ся за недодержане слово. Тож я мусів окружати далеко загін князя Байди та їхати осторожно ноцями.

Беата. То ще і з того боку на мене допуст божий?! Але хотяй би я мала самому дяволу душу записати, не зігну шиї перед моїми ворогами. Ваші лахи значать для мене тепер більше, як полки блискучих панцирів. Ви в сам час прийшли, бо я вже тратила в розпуці голову.

Слук. Мені треба взяти певно провід оборони на себе?

Беата. Се непотрібне, бо ми ще нині піддамо ся графови з Горки.

Слук (палаканий). Ви жартуєте хіба, велика княгине, щоби мене налякати?

Беата. Умираємо з жажди, поперегинали нам водопроводи — ми ще нині мусимо отворити брами.

Слук. В такім разі я мушу назад зникнути.

Беата. І нас самих ви лишили би в руках графа.

Слук. Я поможу і вам утечи: мої коні розставлені звідси аж у Литву. Нехай графови з Горки разом з водою і риба утїкне.

Беата. Противно: я позволю єму зробити такий полів, що він і сіти не зможе витягнути. Ідть лишень, князю, скиньте з себе ті лахи, а я приготую все потрібне на ваше вінчанє з Гальшкою.

Слук. Якто, так нагло? Якже-ж дорога своячка? Хоть она моя суджена, але чи єї замір і воля?...

Беата. Гальшку я вже беру на себе. Граф з Горки мусить ще нині вас побачити злучених.

Слук. А, тепер вже розумію ваш план, велика княгине. Спішу переодягнутись (цілує руку і відходить).

СЦЕНА IV.

Беата і Гальшка.

Беата (плече в руки, входить слуга). Преси молоду княгиню до мене (слуга хоче іти). Стривай! Поклич Осипа, нехай явить ся тут зараз (слуга відходить).

Беата (сама). Яким способом спонукати Гальшку до замужя зі Слуком? Єї душа як снокійна поверхня моря, що під нею криють ся

же лежить мисль, що давні часи були кращі, а за кращими часами можна і затужити. Як би ми з того становища судили справу, то легко могли би ми поважаного посла Торосевича переліцувати, наколи би ми забанували аж за тими часами, в котрих учитель нічого не коштував, бо его — просто сказавши — зовсім не було. Пос. Торосевич злякав ся, що шкільний бюджет в останніх 30 літах так страшно зріс. Нема чого лякати ся. Всюди таке сталось. Я укажу лише на бюджет шкільний в Угорщині.

В 1868 році, по дуалізмі, шкільний бюджет угорської держави виносив ледви 1,346.000 зр., а нині в 1899 р. виносить 16 мільонів. Видко, що всі краї, що хотять дивинути ся, видають на шкільні справи, бачучи в просвіті запоруку свого економічного та політичного розвитку. Угорщина по дуалізмі не жалувала гроша на просвіту, але за те змогла она небавом вложити три мільярди на продуктивні інвестиції вського рода і стати в ряді з культурними народами Європи. Для того не жахаюсь я, що наш шкільний бюджет росте, бо всьм пересвідчений, що інвестиція на культурні цілі, іменно на просвіту, буде продуктивним видатком.

Сказав нам поважаний пос. Торосевич дальше, що в краю біда, біда в дворі, біда і в селянській хаті. Сего факту не перечу. Але скажу, що коли розходило ся о те, чи можемо ми нині важити ся на більший видаток для піднесеня плати учителів, ми спитали в першій лінії оригінальних заступників селян і ті сказали нам: ми охотно піднесемо додатки до податків.

Пос. Малаховский боронив ся сам. А ударив на него перший бесідник, здає ся, для того, що пос. Малаховский поставив в тій палаті формальне внесенє на побільшенє додатків о 5 кр. Однакож я мушу з сего місяця перевірити, що не пос. Малаховский є дійсним винником поліпшеня плат учителів, а рада шкільна краєва. Рада шкільна краєва прийшла вже перед внесенєм пос. Малаховского до краєвого виділу з готовим внесенєм, щоби піднести плату учителів. (Торосевич: ми того не знали! — Маршалок: *Głos ma ros. Waszpiani!*). Причини, для котрих ми нині будемо голосувати за підвишенєм плат учителів, можна зібрати коротко. Ми бачимо недостаток учительських кандидатів. Ми бачимо недостаток учителів по сільських школах, позаяк кожний тиєне ся до міста, щоб там найти собі ще ивший спосіб до поправи біту. Селяни наші длятого охотно годять ся на підвишенє додатків до податків, бо як-раз сільські стоять порожно. А таких шкіл нечинних маємо вже тепер мабуть 480. Ми відтак бачимо загальну біду учителів, іменно учителів жонатих і тому радо приходимо їм в поміч. Але притім позволю собі з сего місяця відкликнутись до нашого учительства, щоби оно за ту жертву, понесену селянами, добре подбало також про долю тихже селян і їх дітей. Учителство наше повинно притім статочно поміркувати ся в своїх жаданях. В 1900 році буде наш бюджет краєвий

мати вже дефіцит майже мільоновий, а сей дефіцит готов зростати з кожним роком.

Не поділяю також гадки пос. Торосевича, неначе би просвіта була тою бактерією, що вироджує соціалізм. Не думаю, щоби образований чоловік мусів стати соціалістом. Се якась нова теорія о генезі соціалізму. Ми будемо голосувати за внесенєм краєвого виділу вкінці і з того взгляду, бо розуміємо, що просвіта є дуже продуктивною інвестицією. Через просвіту доходили всі народи до культури і добробиту. І нам треба іти їх слідом. Се конечність невмолима! (Брава!)

Засади і організація сільських кас щадничих і позичок системи Райфайзена.

Пізнанє генези спілок Райфайзена представляє не лише історичний інтерес, але і улекшує разом одінку засадничої ідеї, яка неначе лежить на дні цілої системи і в котрій світлі виступають доперва иньші засади і подробиці організації, яко звязані з собою і доповнюють ся взаємно.

Райфайзен був чоловік на скрізь релігійний. Глубока і жива християнська любов ближнього робила его чувствительним на нужду і нещастя собратів, межі котрими він находив ся. З тою великою чеснотою сполучувала его ще иньша прикмета: він був чоловік ініціативи і чиню. З тих елементів его характеру вийшли тоді перші спілки завязані ним в Ваєрбуш, Флямердорф і Гедердорф, котрі мали на собі визначну ознаку гуманітарних інституцій. Тоту іменно ознаку старав ся він задержати і виобразувати у всіх тих касах щадничих і позичок, котрі під его фірмою засновали ся по р. 1864. Они під деякими взглядами змінили свою первісну організацію, змінили також по части і обсяг діланя, але не змінили свого первісного духа, не втратили гуманітарної ознаки.

Райфайзен жадав завсїгда від своїх основателів і членів зарядів спілок, котрі опирали ся на его засадах, аби в цілій своїй діяльності руководили ся чеснотою християнської любови ближнього. Без тої моральної сили, т. є. без свідомости обовязків насамперед взглядом Бога, а відтак взглядом ближних, — як нас о тім поучає християнство і без рительного старанку о виповненє тих обовязків успішний розвій і діяльність сільських кас щадничих і позичок є річею неможливою, — се его власні слова, котрі повторював всьм відпоручникам, що приїздили до него з різних країв в цілі перевірюваня его системи. Він часто говорив своїм найгорячішим проклятикам: »Дуже блудять тоті, котрі думають, що через заведенє таких кас можна одним замахом викликати поправу відносин. Їх дух є тою силою, що дійствує оживляючо і мусить видати цвіт та овочі, — а сама форма не вистарчає«. — Райфайзен застерігав ся рішучо против того, щоби его каси уважано банковими інституціями, котрих цілею є робити хосенні грошеві інтереси для членів і відкидає

назву людських »банків« для спілок, опертих на его систему.

Християнська любов ближнього, котра є провідною ниткою вчасніших і пізніших спілок Райфайзена, має після его гадки бути средством сполучуючим межі засібнішими а убожшими мешканцями громади і околиці, в котрій інституція має дійствувати. Природна річ, що при тім від засібніших мешканців вимагає ся більше посвященя і жертвенности для поможеня убожшим. Іменно засібніші мешканці, приступаючи до спілки, скріпляють єї підставу передовсім через те, що ручать солідарно (один за всіх а всі за одного) своїм мастком, а в наслідок того підносять довіре спілки на він, — відтак ще і через те, що свої фонди складають в касі спілки на умірній процент; они вкінці обіймають і повинні обіймати провід і заряд спілки без материяльної винагороди, а лише яко християнський і горожанський обовязок, котрий дає їм нагоду мати моральний і додатний вплив на убожшу людність, звертаючи ся о поміч до спілки. Так розуміє Райфайзен сповнюванє обовязку любови ближнього в обсягу спілок ощадности і позичок: поліпшувати відносини членів під взглядом моральним і материяльним, а предпринймаючи потрібні до того зарядженя, старати ся в особенности о придбанє під спільною гваранцією членів грошевих средств для уділюваня позичок.

Тепер придивім ся, як в практиці виглядає така каса Райфайзеніска, приміненна тісно до потреб бідного а непросвіченого сільського народа?

Єї першою цілею є поліпшити відносини членів під взглядом моральним і материяльним, а предпринймаючи потрібні до того зарядженя, старати ся в особенности о придбанє під спільною гваранцією членів грошевих средств для уділюваня позичок, а також до нищеня лихви.

Лихва під наріжнородійшими видами, практикована сільськими банкірами (хрещеними і нехрещеними), руйнує множество сільських господарств. Звичайно з дрібних позичок виростають великанські суми, не числячи побічних користей, які лихвар потягає з придушеного довжника. Так звичайно всюди розширене тої нещасної язви є очевидним доказом, що інституції по містах не заспокоюють потреби кредиту, бо людність прибігає найрадше до помочи, хотяй нераз удленої підступно, яку має під рукою, і не зважає на високий процент. Отже боротьбу з лихвою можуть успішно підняти лише місцеві інституції — сільські каси щадничі і позичок, — а то в подвійнім напрямі: раз в тій цілі, щоби тих, що вже впали в єї кітї, після можности ратувати, а з другої сторони запобігати, щоби жертви лихви не множили ся.

Коли читає ся те, що наводить сам Райфайзен і найвизначніші писарі, пропагуючі ідею і заснованє спілок Райфайзена, о тих іменно задачах, що відносять ся до поліпшеня материяльного біту селян, то здає ся, будьто би он

скали упору і завзятости. Треба доброго керманіча, щоби не зачепив об ті небезпечні місця (хвилька задуми). Примушу єї до присяги!

Гальшка (входить, убрана довго в жалобі). Ви мене кликали, мамо?

Беата (ніжно). Кликкала, Галюню. Дуже хочеш пити, любко?

Гальшка. Терплю страшну спрагу. Ті мури без води для нас смерть.

Беата. А вода за тими мурами ганьба для нас!

Гальшка. Остаєсь нам молитва і надія на Бога.

Беата. Віра в слушність нашої справи. — Як святі молодці вийшли з огненої печи з піснею на устах, так і ми вийдемо звідси неушкоджені через середину наших ворогів.

Гальшка. Ваші віщі слова додають мені сили.

Беата. Дай Боже тобі сили видержати при моїм боці, коли я отворю брами монастиря і піду незрушимо через улиці міста.

Гальшка. Мамо, що ви задумали?

Беата. Бог післав мені спасенну гадку. З єї помочою я вирву жало ненависти у наших

ворогів, коли ти, дорога Галю, не опустиштвою матір.

Гальшка. Скажіть, що маю робити?

Беата. Оттут на той хрест святій присягни перед Всевишнім, що не постановиш що до своєї особи нічого без дозволу і благословенства матери.

Гальшка (клякає перед хрестом в глибині, плечами відвернена). Перед Всевишнім Богом присягаю!

Беата (ловить піднесені до гори два пальці і промовляє). Що буду завсїгда... неохитно іти... за радою матери... і аж коли мені моя мати... укаже і дозволить... тільки хіба за того жениха... я вийду заміж.

Гальшка (повторяючи звертаєсь сумно). »Вийду« мамо? Радше було проводити: »не вийду« ніколи...

Беата. Вийдеш, дитино, як присягла матери. Князь Симеон Слук прибув тут нині і зараз відбуде ся ваше вінчанє.

Гальшка (налякана). Мамо! Я присягала в тій вірі, що не прийдець ся мені ніколи ставати під вінець.

Беата (строго). Я відобрала присягу в тій

цілі, щоби Горці ще нині показати вас злучених.

СЦЕНА V.

Ті самі, Осип.

Осип. Милостива княгиня веліли прийти?

Беата. Нехай вистрілять зі всіх моздрів, а цілий двір най прибере ся святочо. Князь Симеон Слук і княжна Гальшка стають зараз перед вітар. Нині отворимо брами монастиря, спір з графом з Горли покінчений.

Осип. Слюб нашої княгині і мир з графом з Горки? Отсе щасливий день для нас!

Гальшка. Задержи ся, сей наказ даний за скоро.

Осип. Держатись нам нікуди. Мусимо здати ся по волі, чи по неволі. Ціла залого бунтує ся. Я викрив заговор, що вже хотіли тайком отворити брами неприятелеви.

Беата (енегічно). Сповни свій приказ і яви ся тут з залогою, щоби відпровадити до вінчаня молоду князівську пару.

(Далі буде.)

глядаючи за водою до питя, найшов, що почва, на котрій лежить місто, містить в собі багаті поклади самородного золота.

— **Дрібні вісти.** Шеф президіяльного бюро львівського намісництва п. Густав Мавтнер одержав від цесаря титул і характер радника двору. — Віцебурмістром міста Яворова вибрано при доповнюючих виборах адвоката д-ра Гібля. — Титулярний вахмайстер в львівській команді жандармерії, Кароль Гердинський, одержав похвалу і признане за те, що вислідив і арештував дуже небезпечного злочинника і оказав притім велику ревність і зручність. — В фабриці порошу в Кольмерсдорфі під Вороцлавом наступила в четвер експлозія і позбавила життя двох робітників.

Телеграми.

Відень, 24. марця. Сойми Тироля, Істриї, Горичці і Триесту мають бути скликані по Великодних сьвятах.

Відень, 24. марця. Провідники і мужі довіря німецьких сторонництв, котрим поручено уложити національно-політичні постулати, зберуться тут по Великодни. В тій конференції будуть предложені реферати поодиноких країв, а відтак будуть оголошені.

Кольонія, 24. марця. Köln. Ztg. доносить з Парижа, що після тамошних інформацій стан здоровля папи римського не поліпшає ся; хоррий

терпить на безсонність і недостаток апетиту, а рана по операції все ще отверта.

Наука, штука, література.

— **Дзвінок, ч. 6.** з 20 го марця, містить: Пташки в гвіздочку. Самбо, малий Африканець (Яку власть мають батьки в Африці. Мати завсїгди матерію, чи то в Африці, чи в Европі). Учені розмови Никольця з татком (Іван Франко) *Остана Макарушка*. Хрущі Стефана Пятки. Загадки Стефана Пятки. Осел а воля (байка) В. Боровика. Весна.

Розклад їзди поїздів залізничних обовязуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп.	особ.	посп.	особ.
приходить о годині		відходить о годині	
6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з голови, двірця
7:40	" Янова	6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
7:55	" Сокала і Рави рускої	8:35	" Кракова (Відня, Берліна)
8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45	" Янова
8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,	8:50	" Кракова (Відня, Варшави)
9:05	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)	9:15	" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова
10:35	" Іцкан, Сучави	9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
10:45	" Ярослава, Любачева	9:58	" з дв. Підзамче
1:01	" Янова	9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокала
1:30	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1:40	" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова	1:55	" Підволочиск, Ківа з дв. головного
1:50	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:08	" з дв. Підзамче
2:15	" Підволочиск (Ківа, Одесси) на дв. Піда.	2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)
2:30	" на дв. гол.	2:50	" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),
5:00	" Козови, Бродів на дв. Піда.	3:00	" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ршнів,
5:25	" на дв. гол.	4:55	" Стрия, Скольного тільки від 1/2 до 3/4
5:40	" Іцкан, Сучави		" Ярослава, Самбора через Перемишль
5:55	" Сокала, Белзця і Любачева		
Ніч		Ніч	
3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Піда.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)
3:30	" на дв. головний	5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
5:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави
6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
8:45	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55	" Тернополя з двірця головного
9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)
9:39	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10	" Сокала, Рави рускої
9:45	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15	" Тернополя з двірця Підзамче
9:55	" Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44	" Янова
10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави
12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.	11:00	" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
		11:27	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
			" з дв. Підзамче

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-европейский рїзнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білети всякого род і розклада їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2 % листи гіпотечні
- 4 % листи гіпотечні коронові
- 5 % листи гіпотечні преміювані
- 4 % листи товариства кредитового земского
- 4 1/2 % листи Банку краєвого
- 5 % облігаці Банку краєвого
- 4 % позичку краєву
- 4 % облігаці пропінацийні

і всїлякі ренти державні

Тї папери продаємо і купуємо по найточнішій курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в будинку банковім.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Цїна книжки брошурованої в картонї 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедія в 3 актах з сїльського жита.

Цїна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильнїше увзгляднюване артистичного викінченя навїть найбільш тенденційних творів, — артизм у змістї і формї.

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор. Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зиблікевича, число 34.

Видаєї і відповідає за редакцію: Лев Лопатинський.

ТОВАРИСТВО для розвою рускої штуки

стваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різьбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографій, красвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складї фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совїстне виконанє.

Цїлю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу штук красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній опіці нашої П. Т. Публіки духовної і сьвітської, надїємо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеї цілі численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —

З глубоким поважанєм

Дирекция.

Товариство не послуґує ся агентами.

РОБІТЬЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої
у Львові, Ринок ч. 29., 1. п.
приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах Замісцевї панночки приймає на помешканє

Учитель

орган руского Тов. педагогичного дво-тижневник педагогично-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

З друкарні В. А. Шийковського.